

C-36/02. sz. ügy

Omega Spielhallen- und Automatenaufstellungs-GmbH

kontra

Oberbürgermeisterin der Bundesstadt Bonn

(a Bundesverwaltungsgericht [Németország]
által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Áruk szabad mozgása — Korlátozások —
Közrend — Emberi méltóság — A nemzeti alkotmányban elismert
alapvető értékek védelme — »Öldöklős játék«”

C. Stix-Hackl főtanácsnok indítványa, az ismertetés napja: 2004. március 18. I - 9611

A Bíróság ítélete (első tanács), 2004. október 14. I - 9641

Az ítélet összefoglalása

- 1. Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Korlátozások — Közrendre alapított igazolás — Az intézkedések szükségessége és arányossága — Különböző védelmi rendszerek fennállása más tagállamokban — Hatás hiánya*

(EK 46. cikk és EK 49. cikk)

2. *Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Korlátozások — Emberölési cselekményeket szimuláló játék kereskedelmi hasznosítását tiltó nemzeti szabályozás — Igazolás — A közrend védelme — Az emberi méltóság általános jogelvként való tiszteletben tartása*
(EK 46. cikk és EK 49. cikk)

1. Bár a szolgáltatásnyújtás szabadságát korlátozó intézkedések csak akkor igazolhatók a közrendhez kapcsolódó indokokkal, ha az általuk biztosítani kívánt érdekek védelméhez szükségesek, és csak annyiban, amennyiben e célkitűzések kevésbé korlátozó intézkedésekkel nem érhetők el, ugyanakkor nem nélkülözhetetlen e tekintetben, hogy a tagállami hatóságok által kibocsátott korlátozó intézkedés megfeleljen egy, a szóban forgó alapjog vagy jogos érdek védelme módjára vonatkozó, a tagállamok összessége által osztott felfogásnak. Így a tárgyban meghozott rendelkezések szükségességét és arányosságát nem zárja ki az a pusztán körülmény, hogy egy tagállam egy másik állam által felállítottól eltérő védelmi rendszert választott.

(vö. 36–38. pont)

2. Nem ütközik a közösségi jogba, hogy egy emberölési cselekményeket szimuláló játék kereskedelmi hasznosításából álló gazdasági tevékenységgel szemben a

közrendvédelem érdekében arra hivatkozva hoznak nemzeti tiltóintézkedést, hogy a tevékenység sérti az emberi méltóságot.

Az említett intézkedés ugyanis nem tekinthető a szolgáltatásnyújtás szabadságát indokolatlanul sértő intézkedésnek, mivel egyrészt — tekintettel arra, hogy a közösségi jogrend tagadhatatlanul az emberi méltóság, mint általános jogelv tiszteletben tartásának biztosítása irányába halad — az alapvető jogok védelme olyan jogos érdeket képez, amely elvileg igazolhatja a közösségi jog által megállapított kötelezettségek korlátozását, még olyan, a Szerződésben biztosított alapvető szabadság esetében is, mint amilyen a szolgáltatásnyújtás szabadsága, másrészt a kérdéses intézkedés megfelel az emberi méltóságnak a nemzeti alkotmány által az érintett tagállam területén biztosítani kívánt védelmi szintnek, és nem lép túl a kitűzött cél eléréséhez szükséges mértéken.

(vö. 34–35., 39–41. pont és a rendelkező rész)